

niedziela

głos z Torunia

NR 3 (787) • J • ROK LIII • 17 I 2010 • TORUŃ

W NUMERZE:

Święta i Nowy Rok w diecezji

**Powiedzieć Bogu tak
w rodzinie parafialnej** –
25. rocznica erygowania parafii
w Toruniu-Czerniewicach

W trosce o powołania

Gratulacje Biskupowi Andrzejowi złożył m.in. biskup pomocniczy Józef Szamocki

BP ANDRZEJ SUSKI

HONOROWYM OBYWATELEM MIASTA TORUNIA

30 grudnia 2009 r. odbyła się uroczysta sesja Rady Miasta Torunia. Najważniejszym jej punktem było wręczenie bp. Andrzejowi Suskiemu Honorowego Obywatelstwa Miasta Torunia. O przyznaniu wyróżnienia Księdzu Biskupowi stanowi uchwała Rady Miasta Torunia z 8 października ub.r.

czytaj na str. V

Ksiądz Biskup jest autorytetem moralnym i człowiekiem, którego zasługi na trwałe wpisują się w historię miasta

ZDJEŃCA: CZESŁAW JARMUSZ

Przygotujcie drogę Panu

Pod hasłem „Przygotujcie drogę Panu” odbyło się drugie spotkanie młodzieży. Parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu 18 grudnia

ub.r. gościła młodych z grudziądzkich parafii oraz ich duszpasterzy. W ten wieczór zastanawiano się nad osobistymi relacjami z Panem Bogiem i jak prostować ścieżki

swego życia. Rozważania poprowadzili ks. Paweł Maciejko i ks. Sławomir Lesicki. Tylko dla Chrystusa jesteśmy zdolni dokonać czegoś niezwykłego, bo rzeczy wielkie robi się dla ludzi, którzy są wyjątkowi – mówił ks. Sławomir. Umacniano młodych w ich postanowieniach czynienia dobra. Młodzież często spotyka na swej drodze trudności, zło, kłopoty, ale musi wiedzieć, że Pan Bóg w tej walce nie pozostawi jej samej. Aby w pełni żyć życiem chrześcijańskim, trzeba wyjść z codziennej bezdusznosci, skrupowania, ciemności i szukać Boga, a nie tylko opierać się na kilku latach katechizacji szkolnej – uwrażliwiali duszpasterze.

Przygotowani do sakramentu pojednania młodzi stanęli przy konfesjonatach. Czuwanie ubogaciły śpiewy parafialnego zespołu muzycznego.

Aleksandra Wojdyło

Młodzież z ks. Pawłem Maciejką

Spektakl bożonarodzeniowy

16 grudnia ub.r. w grudziądzkim klubie „Akcent” wspólnota „Emaus” z Grudziądza przygotowała spektakl bożonarodzeniowy. Akcja miała miejsce w XXI wieku w przeciętnej polskiej rodzinie. Jezus narodzony w Betlejem przed tysiącami lat przechadzał się dziś alejami świata i patrzył, jak człowiek przygotowuje się do Bożego Narodzenia. Patrzył na trening piłkarski, zakupy w hipermarkecie oraz na polską rodzinę. Celem tego spektaklu było ukazanie młodemu człowiekowi, że tradycja, folklor i przede wszystkim komercja świąt są odezwane od Bożego Narodzenia, nie mają najmniejszego sensu. Jezus narodził się, aby umrzeć za grzech ludzi. Jego kołyska stała w cieniu krzyża, na którym każdemu człowiekowi wysłużył odkupienie.

Maria Szczęsna

Maleńka Miłość

21 grudnia ub.r. w Bursie Szkolnej Caritas w Grudziądzu odbyło się spotkanie opłatkowe dla wychowanków, pracowników i wolontariuszy. Rozpoczęła je Msza św., której przewodniczył ks. Rafał Bochen. Następnie w auli zgromadzeni obejrzeli jasełka pt. „Rodzi się maleńka Miłość”, a łamiąc się opłatkiem, złożyli sobie życzenia błogosławionych świąt. W tym dniu dyrektor bursy ks. Jarosław Janowski wręczył dyplomy wychowankom, którzy obchodzili rocznicę 18. urodzin. Spotkanie zakończył śpiew kolęd.

Maria Szczęsna

Rumian

26 grudnia ub.r., w święto św. Szczepana, kościół pw. św. Barbary w Rumianie był wypełniony po brzegi. W świątyni zebrali się parafianie i goście, aby obejrzeć przedstawienie jasełkowe przygotowane przez uczniów klas IV-VI ze szkół podstawowych w Rumianie i Rumienicy, a także młodzież z gimnazjum. Jasełka wpisały się już w tradycję parafii. Młodzi przygotowali występy pod okiem katechetek pracujących w parafii. Zebranych przywitał proboszcz ks. Marek Klugiewicz. Wspominał ubiegłoroczne spotkanie przy żłóbku i jasełka. Nawiązał też do 4. niedzieli Adwentu, kiedy to wierni mieli okazję oglądać szopki bożonarodzeniowe wykonane przez uczniów szkoły w Rumianie z okazji konkursu szkolno-parafialnego. Wykonano 30 szopek. Zwyciężyła praca wykonana przez Julię Januszewską (kl. III), 2. i 3. miejsca zajęły Angelika Bandurska (kl. IV) i Kinga Skolmowska (kl. VI). Pozostałe dzieci otrzymały wyróżnienia, dyplomy i słodkości.

Tematem przewodnim przedstawienia „Słoneczko” była atmosfera towarzysząca przygotowaniom i przeżywaniu świąt we współczesnej rodzinie. Można było zauważyć, że dzieci czerpią radość z tego, że mogą w ten sposób przekazać coś ważnego. Po występie młodzi zostali nagrodzeni gromkimi brawami. Od Księdza Proboszcza otrzymali pamiątkowe obrazki i figurki Dzieciątka. Obrazki dostały wszystkie dzieci, które przyszły do kościoła. Po zaśpiewaniu kolęd i zbiorowej fotografii ks. Marek zaprosił na przyszłoroczne przedstawienie.

Joanna Liedtke

Świąteczne spotkanie w Areszcie Śledczym

Toruń

21 grudnia ub.r. uczniowie toruńskiego IV LO uczestniczyli w spotkaniu opłatkowym w Areszcie Śledczym. Młodzi mieli za zadanie nadać uroczystości atmosferę wigilijną, świąteczną, ogarniającą zebranych bożonarodzeniowym ciepłem. W spotkaniu uczestniczyli dyrektor aresztu ppłk Grzegorz Breitenbach, pracownicy działu penitencjarnego oraz grupa osadzonych.

Atmosfera spotkania napawała z jednej strony tęsknotą za bliskimi, z drugiej jednak gotowością i nadzieją związaną z tym, iż każdy kolejny dzień dany jest człowiekowi po to, by mógł naprawiać swoje błędy, stawać się doskonalszym, a przez to i szczęśliwszym. Zebrani na początku tylko przyglądali się grającym i śpiewającym, jednak w pewnym momencie popłynęły radosne kolędy („Wśród nocnej ciszy”, „Bóg się rodzi”, „Cicha noc”) śpiewane przez wszystkich.

Czas świąt Bożego Narodzenia może być, szczególnie dla osadzonych, momentem bardzo ważnym. To czas, w którym Boże miłosierdzie rozlewa się strumieniami. To czas, w którym gest przebaczenia, nie tracąc swojej wartości, staje się jakby prostszy. Uśmiech osadzonych oraz pracowników Aresztu

Śledczego był dla licealistów najpiękniejszą formą wdzięczności za obecność i kolędowanie.

Odpowiedzialnym za organizację spotkania był kapelan Aresztu Śledczego, a także katecheta IV toruńskiego LO ks. Wojciech Siemiątkowski. Dziękujemy mu za doświadczenie, świadectwo i nadzieję, którą wnosi w serca osób osadzonych.

Natalia Kowal

Święta Rodzina patronką rodzin

Toruń

W parafii Matki Bożej Królowej Polski w Toruniu tradycją stały się uroczyste obchody niedzieli Świętej Rodziny. W tym roku, odpowiadając na zaproszenie duszpasterzy i rodzin, wziął w nich udział bp Andrzej Suski, który przewodniczył Eucharystii. Małżonkowie, wpatrując się w wizerunek Rodziny z Nazaretu, czerpiąc umocnienie dla siebie ze źródła miłości, dziękowali Bogu za dar sakramentu i odnowili przysięgę małżeńską.

27 grudnia ub.r. na Sumę przybyło wielu małżonków. Mężowie przynieśli kwiaty, tak jak zakochani na randkę. Szczególna oprawa Mszy św. skłaniała do wzruszeń i przypominała dzień zawarcia sakramentu małżeństwa. Już „Marsz weselny” Mendelssohna, zagrany na wstępie, przeniósł małżeństwa do czasu, kiedy stanęły na ślubnym kobiercu.

Niezapomnianym przeżyciem było odnowienie przysięgi mał-

żeńskiej, gdy małżonkowie stanęli przed ołtarzem, trzymając się za ręce, wdzięczni Bogu za to, że są razem. Dziękowali Stwórcy, że siłą udzielonego przed laty sakramentu wspiera ich na małżeńskiej drodze do zbawienia, a powtarzając formułę przysięgi małżeńskiej, przypominali sobie źródło wzajemnej miłości. Przy ołtarzu stanęło wiele małżeństw w różnym wieku, niezależnie od stażu i doświadczeń ze wzruszenia drżały głosy i popłynęła niejedna łza, bo znowu się okazało, że mimo licznych trudności, kochają się i są wierni sobie i Bogu.

Niepowtarzalny klimat świętowania podkreślało czynne włączenie się całych rodzin ze wspólnot Domo- wego Kościoła rejonu Rubinkowo w oprawę liturgiczną Mszy św. Po Eucharystii małżeństwa z kręgów DK poczęstowały chętnych darami niesionymi w procesji, chlebem i cukierkami. Taki skromny poczęstunek po uczcie eucharystycznej umacnia wspólnotę.

Małżonkowie dziękowali Bogu za dar sakramentu i odnowili przysięgę małżeńską

Kontynuacją radosnego przeżycia niedzielą było popołudniowe śpiewanie kolęd. W spotkaniu przy żłobku, prowadzonym przez proboszcza ks. Kazimierza Piastowskiego, uczestniczyli wszyscy ci, którzy chcieli zagrać, zaśpiewać

lub posłuchać kolęd. W wykonaniu zespołu muzycznego Domo- wego Kościoła można było usłyszeć kolędy, zarówno te najczęściej śpiewane, jak i mniej znane.

Wspólnota Domo- wego Kościoła – rejon Rubinkowo

ZAMEK BIERZGŁOWSKI

Sylwester

Przed 10 laty w wiejskiej świet- licy w Zamku Bierzgłowskim odbył się pierwszy karnawałowy bal zorganizowany przez członków Katolickiego Uniwersytetu Ludo- wego. Od kilku lat sylwestrowe bale bezalkoholowe są organizowane w salach zamkowych. Zawsze na rozpoczęcie była celebrowana Msza św. w kaplicy zamkowej. Tym razem wśród 90 uczestników bawiło się aż 30 dzieci. Byli i narzeczeni przygotowujący się do organizacji własnego ślubu. Oprócz absolwentów Katolickiego Uniwersyte- tu Ludowego najliczniejszą grupę stanowiły małżeństwa oazowe z Kaszub. Oto dwa świadectwa uczestników balu.

„W tym roku do Sióstr od Anio- łów przybyła liczna grupa rodzin z Kaszub. Bal rozpoczęło Eucha- rystią celebrowaną w kaplicy zamkowej pod przewodnictwem ks. Wacława Dokurno. Zamek krzyżacki otworzył swe podwoje. Noc sylwestrowa. Nowy Rok nadcho- dzi. W kaplicy Boga pochwalić się

godzi. Tylko wtedy, gdy Pan błogo- sławi, szczęśliwie stoje na ziemi postawisz. Kapłan Bogu zawiera rodzinę i w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi znowu się dzieje cud wielki. Bóg idzie z nami na zamkową salę, idą też matki, ojcowie i dzieci. Rodzina Bogiem silna sobą się raduje. Nikt u Sióstr od Aniołów nigdy nie głoduje. Stół zastawiony suto, polonez już płynie. Dzieci się radują w tej polskiej krainie. Historia ożyła, rozpoczęto tańce. Nie potrzeba napoju, który rozwesela, radość ludzi nas łączy. Tańczy wesoło dzieci gromadka, tańczyć i mamie, i tacie wypada. Tak niewiele potrzeba, aby dzie- ciom przychylić nieba. Kiedy jest miłość, to dzieją się cuda, gdy Bóg prowadzi na pewno się uda. Wszyscy się bawili do białego rana, zabawa rodzinna naprawdę udana. Jeden miał buzię umalowaną, drugi strój przebierańca, a zdjęć, ile było, wspomnień czar zostanie. Radość rodzinną pobłogosław Panie”. (Ewa i Henryk Srockowie)

Wśród uczestników balu były dzieci

„Wspominając sylwestrowy wie- czór, jesteśmy zadowoleni, że prze- żyliśmy go w sposób nieco inny. Msza św. wprowadziła w nastrój wzruszenia i podziękowania za to, co minęło, poznaliśmy nowych wartościowych ludzi, atmosfera była miła, jedzenie znakomite”. (Beata i Adam Lipsy)

Ujrzyć oblicze Chrystusa

W dniach od 11 do 13 grudnia w Zamku Bierzgłowskim rekolekcje przeżywała wspólnota młodzieżowa „Emaus” z Grudziądza działająca przy Bursie Szkolnej Caritas w Gru- dziądku. Tematem rekolekcji były słowa: „Ujrzyć oblicze Chrystusa”. Młodzież przez warsztaty i konferen- cje, wspólny śpiew i zabawę próbo- wała uchwycić sens życia. Podczas skupienia wspólnota „Emaus” gościła ks. Karola Rafalskiego (w sobotę) i ks. Jarosława Janowskiego (w nie- dzielę), którzy odprawili Msze św. i wygłosili słowo Boże. Dużym prze- życiem dla młodzieży była Droga Krzyżowa odprawiona pośród lasów bierzgłowskich. Przeplatana była rozważaniami pokazującymi sens życia w świetle zbawczego wyda- rzenia śmierci na krzyżu. Podczas adoracji Najświętszego Sakramentu uczestnicy mogli przyjąć Jezusa jako Pana swojego życia. Rekolekcje zakończyła Msza św. Maria Szczęśna

Powiedzieć Bogu tak w rodzinie pa

8 grudnia ub.r. w kościele Matki Bożej Łaskawej w Toruniu-Czerniewicach odbyły się uroczystości z okazji 25. rocznicy erygowania parafii.

Jednocześnie minęło 25 lat od przybycia do parafii proboszcza ks. kan. Leona Ulatowskiego.

Centralnym punktem obchodów była uroczysta Msza św. dziękczynna odprawiona przez bp. Andrzeja Suskiego

Barbara Czerny

W czerniewickiej świątyni wypełnionej po brzegi wiernymi i gośćmi powitali Księdza Biskupa przedstawiciele wspólnoty parafialnej oraz proboszcz ks. kan. Leon Ulatowski, który jako gospodarz uroczystości powitał kapłanów, przedstawicieli władz Torunia, gości oraz parafian i zaprosił wszystkich do wspólnego dziękczynienia modlitewnego za 25 lat istnienia parafii i łaski wyproszone w tym czasie u Boga za wstawiennictwem patronki Matki Bożej Łaskawej. Bp Andrzej Suski, przyłączając się do powitań, skierował do Księdza Proboszcza słowa uznania i podziękował mu za 25 lat posługi w czerniewickiej parafii, za owoce jego pracy duszpasterskiej i inwestycje. Ksiądz Biskup zaznaczył, że „parafia nie jest zakładem usługowym, jak niektórzy sądzą, ale żywą częścią Kościoła, jego ostatecznym umiejscowieniem, wielkim darem”

Ksiądz Biskup poświęcił homilię patronce dnia – Niepokalanej. Zwrócił uwagę, że piękno malarskich i rzeźbiarskich wizerunków Maryi, wzniosłość utworów muzycznych i poetyckich Jej poświęconych wyraża zachwyt i podziw, ale nie ukazuje Maryi jako postaci historycznej, żyjącej w określonym czasie i miejscu. „Życie Maryi nie płynęło pośród świetlistych obłoków, nie stapała po kwiatkach, lecz szła drogą stromą i trudną prowadzącą ku Kalwarii. (...) Żyła na co dzień, jak wszystkie biedne kobiety izraelskie; przewidziana na matkę Syna Bożego, dlatego poczęta bez grzechu, najczystsza, najświętsza, duchowo najpiękniejsza, najdoskonalszy człowiek. Od strony ziemi pospolitość, od strony nieba niezwykła godność i wielkość” – powiedział Ksiądz Biskup i dodał, że „życie ludzkie staje się piękne właśnie w trudzie, cierpieniu, ofierze, poświęceniu dla innych. Najpiękniejsze cechy ludzkiego charakteru rozwijają się w zmaganiach z przeciwnościami, w trudnym uporze, ażeby być wiernym sobie, w nieustępliwym przeciwstawianiu się złu, ilekroć za cenę rezygnacji z własnych korzyści, chce się być dobrym dla innych”. Mówiąc o powołaniu Maryi, bp Andrzej Suski podkreślił: „Gdy Bóg powołuje człowieka do określonych zadań, zawsze wyposaża go w potrzebne przymioty, siły i zdolności”. Ważne jest, czy przyjmujemy powołanie tak jak Maryja: „Oto ja służebnica Pańska”. Podkreślił też, jak niezwykle ważną prawdą jest ujawniający się podczas Zwiastowania udział człowieka w Bożym planie: „Człowiek nie jest narzędziem biernie przez Boga użytym, jest wolny, może z wiarą i posłuszeństwem czynnie współpracować w dziele

Uroczystościom przewodniczy bp Andrzej Suski

Parafia jest żywą częścią Kościoła, jego ostatecznym umiejscowieniem, wielkim darem

Bożego zbawienia. (...) Bóg, dając nam powołanie, daje też środki do jego wypełnienia. Jednym z nich jest Kościół Chrystusowy, który ma swoje zakorzenienie i miejsca, gdzie się w szczególnie sposób udostępnia. Tym miejscem jest parafia. To wielki dar należeć do wspólnoty Kościoła w określonej parafii – to tu doświadczamy obecności Boga i braterskich więzi, które łączą wszystkich w Kościele w jeden żywy organizm; św. Paweł nie wahał się nazywać go Jezusem Chrystusem”. Nawiązując do jubileuszu, Ksiądz Biskup powiedział: „Nie trzeba dokonywać podsumowań tych 25 lat, bo ci, którzy tworzą parafię, wiedzą, co się tutaj dokonywało z roku na rok. Trzeba

z wdzięcznością i miłością skierować serca do rodziny parafialnej i na nowo się w niej odnaleźć, odnaleźć tu swoje zadania, swoje powołanie, bo jubileusz to nie tylko spojrzenie w przeszłość, to także spojrzenie ku przyszłości”. Na koniec Ksiądz Biskup życzył parafianom, by „Pan Bóg błogosławił im przez wstawienie patronki Matki Bożej Łaskawej, by życie parafii toczyło się tak dynamicznie i owocnie, jak do tej pory, a oni, by czuli się prawdziwie radośni i szczęśliwi radością, która płynie ze zjednoczenia z Panem”.

Podziękowania

Po zakończeniu celebracji długo trwały podziękowania, oklaski, gratulacje, wręczanie kwiatów i okolicznościowych upominków. Parafianie podziękowali Biskupowi Andrzejowi za przewodniczenie Eucharystii, Księdzu Proboszczowi za 25 lat jego posługi w parafii, a misjonarzowi ks. prof. Czesławowi Kustrze za 9-dniowe misje parafialne, przygotowujące do godnego przeżycia

rafialnej

uroczystości. Prezydent Torunia Michał Zaleski wyraził radość z uczestniczenia w jubileuszu parafii, „która umiłowała piękno domu Pana”. Stwierdził, że „takie parafie tworzą nasze miasto, są miejscami, w których, spotykając się, nie tylko prosimy Boga o to, co najważniejsze dla nas i naszych rodzin, lecz także o to, co dobre i ważne dla naszego miasta”. Podziękował ks. kan. Leonowi Ulatowskiemu „za 25 lat tworzenia nierozrwalnej więzi kapłana i proboszcza ze swoimi wiernymi”, pogratulował wielkiej, starannej dbałości o dom Boży, jego wyposażenie i otoczenie. W imieniu przewodniczącego Rady Miasta podziękowania, życzenia i gratulacje przekazali parafianom i Księdzu Proboszczowi radni Danuta Zajac i Roman Skibiński. Ks. kan. Leon Ulatowski skierował słowa wdzięczności do osób duchownych i świeckich, które w czasie minionych 25 lat wspierały budowę kościoła i rozwój parafii. Podziękował za inicjatywę i zaangażowanie, dary materialne, pracę na budowie, modlitwę, klimat sprzyjający powołaniom, działalność charytatywną, wszystkie wspólne działania. Podziękował też władzom miasta za troskę i poparcie dla inicjatyw parafii. Odczytał list gratulacyjny od ks. Pawła Rochmana z Pampełuny i podziękował za obecność ks. Przemysławowi Dankowskiemu pracującemu w archidiecezji lwowskiej na Ukrainie – obaj kapłani są synami czerniewickiej parafii.

Druga część uroczystości

Druga część obchodów odbyła się w Zespole Szkół nr 34 w Czerniewicach. Jubileuszową biesiadę poprzedziły życzenia i kwiaty złożone w imieniu społeczności szkolnej przez dyrektorkę Beatę Jędrzejewską. Wystąpił chór oraz teatr dziecięcy z pantomimą. Zostały odczytane życzenia, które w ostatniej chwili nadeszły od abp. Jana Pawłowskiego z Konga. Ksiądz Biskup odsłonił wystawę dokumentującą życie parafii Matki Bożej Łaskawej w minionym ćwierćwieczu. Po uroczystości wystawa została wyeksponowana w kościele parafialnym, gdzie pozostanie do 2 lutego. □

Uczestnicy uroczystości

BP ANDRZEJ SUSKI HONOROWYM OBYWATELEM MIASTA TORUNIA

Ostatnia w 2009 r., uroczysta sesja Rady Miasta Torunia odbyła się w toruńskim Dworze Artusa. Zgromadzonych powitał przewodniczący Rady Miasta Waldemar Przybyszewski. Następnie przybliżył osobę Księdza Biskupa oraz powody, dla których wyróżniono go honorowym obywatelstwem.

Andrzej Suski, urodzony 24 grudnia 1941 r. w Płocku, 13 czerwca 1965 r. otrzymał święcenia kapłańskie. 4 października 1986 r. przyjął sakrę biskupią. Jest doktorem teologii, przewodniczącym Komisji Duchowieństwa Episkopatu Polski, członkiem Rady Stałej Konferencji Episkopatu Polski. Od 1992 r., czyli od początku istnienia diecezji toruńskiej, pełni funkcję biskupa toruńskiego.

Wśród jego licznych osiągnięć i zasług należy wymienić m.in.: podniesienie kościoła Świętych Janów do godności katedry oraz troskę o matkę kościołów i inne obiekty sakralne, utworzenie Muzeum Diecezjalnego, jak również Centrum Dialogu Społecznego (miejsca spotkań o tematyce społecznej, artystycznej i religijnej), toruńskiego Wyższego Seminarium Duchownego oraz Wydziału Teologii na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika, doprowadzenie do wizyty Jana Pawła II w Toruniu oraz spotkania w auli UMK rektorów polskich szkół wyższych, organizację konferencji Colloquia Torunensia jako nawiązania do historycznego Colloquium Charitativum z 1645 r. Szczególną uwagę przywiązuje Ksiądz Biskup do działalności charytatywnej w diecezji oraz troski o życie w każdym jego wymiarze. Pierwszy dekret biskupi dotyczył utworzenia Caritas Diecezji Toruńskiej. Z inicjatywy Biskupa Andrzeja powstały bursy szkolne w Brodnicy i Grudziądzu, a dla młodzieży studiującej w Przysieku. Ksiądz Biskup wspiera też działalność hospicjów, jego staraniem w Toruniu zostało utworzone „Okno życia”.

Ksiądz Biskup jest znany w środowisku torunian jako człowiek życzliwie uśmiechnięty, a przy tym niezwykle skromny. Przewodniczy wielu uroczystościom kościelnym, bierze udział w uroczystościach organizowanych przez np. Urząd Miasta Torunia czy UMK. Jest wytrwałym propagatorem postaci ks. Stefana W. Frelichowskiego – doprowadził do jego beatyfikacji na toruńskim lotnisku podczas wizyty Jana Pawła II w 1999 r. Jako biblista jest zapraszany na konferencje, jego homilie są zwarte, logiczne, a przy tym niepozbawione nawiązań do Biblii oraz codzienności. Orędownik pojednania uhonorowany m.in. Misio Reconciliationis (Misja Pojednania), odznaczeniem nadawanym za działalność na rzecz porozumienia między narodami oraz przedstawicielami różnych kultur i środowisk.

Honorowe obywatelstwo to najważniejsze wyróżnienie Torunia przyznawane przez Kapitułę Honorowych Wyróżnień Miasta Torunia. Według kapituły Biskup Andrzej jest autorytetem moralnym i człowiekiem, którego zasługi na trwałe wpisują się w historię miasta. Stąd też podczas uroczystości Waldemar Przybyszewski, w obecności kapituły, wręczył bp. Andrzejowi Suskiemu medal z herbem Torunia i wizerunkiem uhonorowanego oraz dyplom – atrybuty Honorowego Obywatelstwa Miasta Torunia. Ponadto portret Księdza Biskupa zawiśnie w sali obrad Rady w galerii portretów Honorowych Obywateli Miasta Torunia.

Gratulacje Biskupowi Andrzejowi złożyli m.in. prezydent Torunia Michał Zaleski, marszałek województwa kujawsko-pomorskiego Piotr Całbecki, biskup pomocniczy Józef Szamocki. Na uroczystości nie zabrakło władz toruńskich uczelni wyższych, przedstawicieli służb mundurowych, a także licznie zebranego duchowieństwa. Spotkanie uświetniły występy Toruńskiej Orkiestry Symfonicznej oraz Małej Rewii.

Joanna Kruczyńska

KS. MARIAN TOMASZ KOWALSKI

Pod tym względem nauczanie i przykład św. Jana Marii Vianneya mogą być dla wszystkich istotnym punktem odniesienia. Proboszcz z Ars był niezwykle pokorny. Lecz jako kapłan był świadomy, że jest dla swych wiernych ogromnym darem: „Dobry pasterz, pasterz według Bożego serca jest największym skarbem, jaki dobry Bóg może dać parafii i jednym z najcenniejszych darów Bożego miłosierdzia”. Mówił o kapłaństwie, tak jakby nie mógł się przekonać o wielkości daru i zadania powierzonego ludzkiemu stworzeniu: „O jakże kapłan jest wielki! Gdyby pojął siebie, umarłby... Bóg jest mu posłuszny: wypowiada dwa słowa, a na jego głos Nasz Pan zstępuje z nieba i zawiera się w małej hostii”

List Benedykta XVI do kapłanów na Rok Kapłański

NA MARGINESIE LISTU BENEDYKTA XVI NA ROK KAPŁAŃSKI (6)

KAPŁAŃSKA POKORA

Kapłan uważający się za kogoś niezwykłego to dość częsty przypadek. I dobrze. Kapłaństwo jest niezwykle. Jest wielkim darem. Ręce kapłana i jego słowa są nośnikami największych tajemnic i największych cudów, jakie widział kiedykolwiek świat. Kapłaństwo jest niezwykle. Ta niezwykłość jednak powinna stać się źródłem pokory i postawy służebnej. Jeżeli kapłańska „niezwykłość” znajduje swój

wyraz w wymaganiu innego (czytaj lepszego, bardziej uprzywilejowanego, wyjątkowego, dobrego) traktowania; jeżeli staje się źródłem wyniosłości i pogardy dla innych; jeżeli łączy się z przekonaniem o własnej nieomyślności i byciu niezastąpionym, to przekreśla swoją prawdziwą wielkość i niezwykłość. Kiedyś słyszałem takie porównanie: Gdy zwykły człowiek śpi, kapłan odpoczywa; gdy zwykły człowiek je, kapłan pożywa; gdy zwykły człowiek idzie, kapłan kroczy.

Wielkość kapłaństwa jest zakorzeniona w porzecz Jezusa Chrystusa, który przyszedł nie po to, „aby Mu służyło, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (Mt 20, 28). Kapłan musi zrozumieć, że jego niezwykłość powinna wyrażać się właśnie w pokorze oraz gotowości do służby i ofiary z własnego życia.

Kiedyś opowiadano mi o jednym kapłanie, który potrafił zatrzasnąć komuś drzwi przed nosem, mówiąc: „Mam dzień wolny”; słyszałem o innym, który odsyłał parafian chcących coś załatwić w biurze tylko dlatego, że przyszedł poza godzinami jego urzędowania. Niektórzy z nas, kapłanów, nie potrafili słuchać krytyki, inni nie potrafili przeproszać i przyznawać się do własnych błędów. Rozmawiając z misjonarzami (prowadzącymi misje parafialne), usłyszałem, że często w misyjnym dniu pojednania, gdy przychodzi kolej na proboszcza, by przeprosił parafian, pada wiele słów, z wyjątkiem jednego: przepraszam. Ale takie przypadki są odosobnione. Znam wielu kapłanów, którzy są gotowi na każde wezwanie, którzy czasami nie mają czasu, by odpocząć, by spokojnie zjeść obiad.

Niezwykłość kapłana nie oznacza jednak, że jest on superbohaterem, zdolnym do każdego poświęcenia i wysiłku. Kapłan to też człowiek,

który musi spać, odpoczywać, jeść, korzystać z toalety. Tak samo dotyczą go choroby i gorsze dni. Ma swoje marzenia i uprzedzenia. Gdy będziemy szukać kapłana idealnego, doznamy głębokiego rozczarowania. Takiego nie ma. Nawet ci, którzy umierali w opinii świętości, mieli swoje wady i słabości.

Jeżeli chcemy odkryć wielkość kapłana, przyjrzyjmy się sakramentom, które sprawuje. Postarajmy przebić się przez zasłonę jego człowieczeństwa, ułomności, słabości, braków i niedoskonałości, by dostrzec to, co w tym momencie jest najważniejsze: Boże działanie i źródło Bożej łaski dla nas, dla mnie.

Jeżeli chcemy mieć świętych kapłanów, traktujmy ich jak świętych: czyli, według słów św. Pawła: „Niezarozumiałych, nieskłonnych do gniewu, nieskorych do pijaństwa i awantur, niechciwych brudnego zysku, lecz gościnnych, miłujących dobro, rozsądnych, sprawiedliwych, pobożnych, powściągliwych, przestrzegających niezawodnej wykładni nauki” (por. Tt 1, 7-9).

Nie bójmy się podejść i porozmawiać, zapytać i wyjaśnić wątpliwości, zwrócić uwagę i zaproponować swoją pomoc. Jeżeli trafimy na świętego kapłana, odejdziemy spokojniejsi i ubogaceni, jeżeli nie... cóż, będziemy mieli okazję pomodlić się za niego. Zawsze jednak lepiej rozmawiać niż plotkować, pytać niż trwać w wątpliwości. Świętość i uczciwość będą zawsze przejrzyste i spokojne. Wszelkie gwałtowne emocje (a dotyczy to każdego z nas: biskupa, proboszcza, małżonka, ojca, dziecka) są znakiem wewnętrznego problemu. Wybuchają, bo nasze słowa albo sytuacja dotyczą miejsca zranionego. Taka sytuacja wymaga modlitwy.

Ks. Marian Tomasz Kowalski

Modlitwa Piusa X za kapłanów

Panie Jezu, Wieczny Kapłanie, Dobry Pasterzu i źródło życia, który ze szczególną dobrocią swego Serca dałeś nam kapłanów, aby dopełnili w nas pragnień świętości natchnionych nam przez Twoją Łaskę, prosimy Cię, przybądź im na pomoc ze swoim łaskawym miłosierdziem. Niech w nich, o Jezu, tętni żywa w uczynkach wiara, niezłomna w próbach nadzieja, gorąca w zamiarach miłość.

Twe słowo, promień wiecznej Mądrości, niech przez ciągle rozmyślanie stanie się pokarmem wewnętrznym ich życia. Przykład zaś Twojego życia i Twojej Męki niech się odnawia w ich sposobie postępowania, w ich cierpieniach ku zbudowaniu naszemu, ku oświeceniu i pocieszeniu w naszych boleściach.

Spraw, o Panie, aby nasi kapłani, jedynie oddani trosce o Twoją chwałę, wytrwali wiernie w swym obowiązku czystości sumienia, aż do ostatniego tchu życia. A kiedy wraz ze śmiercią ciała, zdadzą na Twoje ręce dobrze spełnione zadanie, niech w Tobie, Panie Jezu, który na ziemi byłeś ich Mistrzem, otrzymają w blaskach świętych wieczną nagrodę sprawiedliwości. Amen

Jak przekazać 1% dla Caritas

Każdy 1% podatku przekazany dla Caritas Diecezji Toruńskiej ma ogromne znaczenie. Dzięki niemu wspólnie możemy nieść pomoc chorym, niepełnosprawnym, potrzebującym.

Jak przekazać 1% podatku na rzecz Caritas Diecezji Toruńskiej?

W formularzu PIT należy odszukać dział – „Wniosek o przekazanie 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego (OPP)”. W dziale tym znajdują się 3 pola, które należy wypełnić, podając nazwę OPP – Caritas Diecezji Toruńskiej, jej numer KRS (Krajowy Rejestr Sądowy) – 0000225584 oraz wnioskowaną kwotę do przekazania nie większą niż 1% należnego podatku. Nie dokonuje się żadnej wpłaty na pocztę lub w banku! Urząd Skarbowy przekaże podaną kwotę 1% podatku bezpośrednio na konto Caritas.

W poszczególnych formularzach PIT pola te oznaczone są następującymi numerami:

formularz	część	nr pola: nazwa OPP	nr pola: KRS	nr pola: wnioskowana kwota
PIT-28	M	129	130	131
PIT-36	O	305	306	307
PIT-36L	N	105	106	107
PIT-37	H	124	125	126
PIT-38	G	58	59	60

Emeryci i renciści

Osoby, w których imieniu rozliczenia podatkowego dokonuje ZUS, mogą także odliczyć 1% podatku na rzecz Caritas Diecezji Toruńskiej. W takiej sytuacji na podstawie otrzymanego z ZUS-u formularza PIT należy wypełnić formularz PIT-37, wypełniając pola nr 124 i 125 (patrz tabela poniżej), i wpisując w polu 126 kwotę nie wyższą niż 1% należnego podatku z pola nr 120.

Każdy grosz dla potrzebujących

Zapewniamy wszystkich naszych darczyńców, że Caritas Diecezji Toruńskiej jako struktura utrzymuje się z działalności gospodarczej (np. z usług cateringowych). Z pozyskanych tą drogą środków są utrzymywane biura Caritas z pracującymi tam osobami. Natomiast wszystkie środki finansowe pozyskane ze zbiorów, darowizn oraz 1% w całości są przeznaczone na pomoc.

Weszliśmy w Nowy Rok, przed nami te same wyzwania: pomagać, pomagać, pomagać... Wśród wielu osób, które czekają na naszą pomoc, dziś przedstawiamy sytuację dwóch rodzin.

► Pani Wiesława, po tragicznej śmierci męża we wrześniu 2008 r., została bez środków do życia. Do tej pory zarabiał mąż, ona zajmowała się dwójką dzieci. Podarowane przez teściów poddasze, które czeka na wykończenie, miało być ostoją rodziny. Pani Wiesława otrzymała już kafelki do łazienki i kuchni, wełnę do ocieplenia, płyty gipsowo-kartonowe oraz termomatę. Aby z dziewczynkami mogły się wprowadzić, potrzeba jeszcze sporo pracy!

► 5-osobowa rodzina pani Bogumiły z Książek zajmuje 29 m². Są to zbyt trudne i ograniczone warunki mieszkaniowe, szczególnie dla najstarszej z trzech córek, 15-letniej niepełnosprawnej Angeliki, która porusza się na wózku inwalidzkim. Przed Bożym Narodzeniem przekazaliśmy pierwsze pieniądze, aby rodzina mogła rozpocząć procedury związane z rozbudową, na którą życzliwi sąsiedzi wyrazili zgodę. „To było, jak światelko w tunelu – mówi pani Bogumiła. – Dzwoniłam do różnych fundacji z prośbą o pomoc w rozbudowie, ale dopiero Ksiądz Dyrektor Caritas dał nam nadzieję na lepsze warunki życia. Teraz zachęcamy wszystkich znajomych do przekazania 1% podatku dla Caritas, bo naprawdę warto!” □

Ksiądz Dyrektor z Angeliką i jej mamą

Pani Wiesława przy remoncie poddasza

Oni czekają na Twój 1%! Dziękujemy wszystkim ofiarodawcom!

KRS 0000225584

Caritas Diecezji Toruńskiej

Uczestnicy spotkania z bp. Andrzejem Suskim w Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu

Z opłatkiem w rękę, kolędą na ustach...

Jak co roku, kandydaci do posługi lektora przeżyli przedświąteczne spotkanie z bp. Andrzejem Suskim w Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu. Tym razem odbyło się ono 20 grudnia ub.r. i zgromadziło uczestników kursów lektorskich oraz delegację lektorów wraz z duszpasterzami z parafii rejonu toruńskiego.

Świętowanie rozpoczęło się w kaplicy seminaryjnej Liturgią Słowa pod przewodnictwem Księdza Biskupa. W swojej refleksji wokół Słowa, które „stało się ciałem i zamieszkało między

nami”, Ksiądz Biskup zwrócił uwagę na Emma-nulea – Żywą Ikone Boga obecnego pośród swojego ludu. Następnie podzielono się opłatkiem i złożono życzenia. Nie zabrakło śpiewu kolęd oraz wspólnego spędzenia czasu przy stole.

Spotkanie przedświąteczne tworzy niezwykłą atmosferę, zasiadanie do stołu, klimat seminarium, życzliwość i serdeczność – to wszystko sprawia poczucie wyjątkowości w sercach młodych ludzi. To także sposobność, by zobaczyć i doświadczyć, jak bardzo ważne jest przeżywanie świąt Bożego

Narodzenia dla tych, którzy są na co dzień najbliżej ołtarza. Spotkanie to stanowi doświadczenie osób, które pełnią posługę wobec ołtarza, które podobnie myślą, mają podobne dążenia, zainteresowania, które są szlachetne, bo ofiarują swój czas, swoją młodość w posłudze Kościołowi.

Dziękujemy rektorowi Wyższego Seminarium Duchownego ks. prał. Krzysztofowi Lewandowskiemu za gościnę w sercu naszej diecezji, jakim jest seminarium.

Ks. Rafał Bochen

Diecezjalny Duszpasterz Liturgicznej Służby Ołtarza

W trosce o powołania

Biskup Andrzej Suski przy okazji wielu spotkań z kapłanami naszej diecezji wielokrotnie prosił, aby zadbali oni o duchową formację ministrantów i lektorów w swoich parafiach. „To z ich grona – mówił Ksiądz Biskup – wywodzi się najwięcej powołań kapłańskich”. Dlatego też opiekunowie wspólnot liturgicznych organizują dla swoich podopiecznych spotkania formacyjne o charakterze liturgicznym, biblijnym, wewnętrznym, organizują pielgrzymki do sanktuariów maryjnych czy wycieczki w góry, nad morze lub jeziora, jak również jednodniowe wypadki do kina, teatru lub na inne imprezy kulturalne. W ten sposób pomagają im odnaleźć właściwą drogę życia, rozpalają ich serca miłością do Boga, a jeśli taka będzie wola Pana, to również towarzyszą im w drodze do kapłaństwa.

Jedną z wielu form pracy z ministrantami jest kurs lektorski. Jego celem jest pogłębienie więzi z Chrystusem przez ożywienie życia sakramentalnego i modlitewnego (formacja wewnętrzna), zdobycie umiejętności poprawnego proklamowania Słowa Bożego we wspólnocie wiernych (zajęcia z fonetyki), zdobycie umiejętności posługiwania

się Pismem Świętym i ogólnych wiadomości o Biblii (formacja biblijna) oraz poszerzenie wiedzy dotyczącej liturgii i kształtowanie postaw zgodnych z normami liturgicznymi (formacja liturgiczna). W rejonie brodnickim kurs lektorski rozpoczął się 17 października ub.r. i wzięło w nim udział 74 ministrantów z 14 parafii. W październiku i listopadzie ub.r. spotkania odbywały się w dwóch ośrodkach – Brodnicy i Rybnie, natomiast w okresie Adwentu kandydaci na lektorów przeżyli w domu rekolekcyjnym w Hartowcu dzień skupienia, który został zorganizowany dla dwóch grup w dniach 11/12 i 18/19 grudnia ub.r. W programie tego szczególnego dnia były Msze św. z kazaniem formacyjnym, które sprawowali ks. Rafał Bochen – diecezjalny duszpasterz służb liturgicznych, ks. Marcin Staniszewski – wicerektor WSD w Toruniu oraz ks. Sławomir Witkowski – ojciec duchowny seminarium. W ramach formacji wewnętrznej ministranci uczestniczyli także w adoracji Najświętszego Sakramentu, nauce śpiewu, modlili się, odmawiając Koronkę do Miłosierdzia Bożego i Różaniec. W piątkowy wieczór wzięli udział w spotkaniu liturgicznym, które poprowadził

ARCHIWUM PARAFII

Kandydaci na lektorów wzięli udział w konkursie o św. Janie Vianneyu. Spośród biorących udział w dniu skupienia w pierwszym terminie I miejsce zajął Marek Milewski z parafii pw. św. Marcina w Grążawach, II miejsce – Błażej Grzelka z parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Lubawie, III – Tomasz Łapkiewicz z parafii pw. św. Marcina w Grążawach. Z drugiej grupy I miejsce zajął Maksymilian Łowicki z parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Lubawie, II – Paweł Kempka z parafii pw. św. Wojciecha w Działdowie, III miejsce – Marcin Ewertowski z parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Lubawie

kapelan Biskupa Andrzeja ks. kan. Wojciech Niedźwiecki. W sobotnie przedpołudnie odbyły się zajęcia z fonetyki, które poprowadziły polonistki z Rybna i Lidzbarka, a także spotkanie biblijne przeprowadzone przez ks. Krzysztofa Górskiego.

Ostatnim punktem programu były spotkania z klerykami WSD w Toruniu, którzy opowiadali o swojej drodze powołania, życiu seminaryjnym i odpowiadali na pytania.

Ks. Krzysztof Górski